

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ולא יחלל ודעו בעמיו
כי אני יי' מקדשם:
ויקראו כהן שם
2. לא יטקאו בעל בעמיו
לחלול:
ויקראו כהן שם
3. לא יוכל בעלה
דראשון אשר שלה
לשבו לקחתה לדויתו לא
לאשה אחרי אשר
השקתה כי תרבעה הוא
לפני יי' ולא תחזיקו את
הארץ אשר יי' אלהיך
נתן לך נחלה:
ודברים כד
4. אלמנה ויתומה
והחלל וזה את אלה לא
יקח כי אם בתולה
מעמיו יקח אשה:
ויקראו כהן שם

מוסד רשמי

בנות ישראל מקוה
טהרה לחללים. דעת
חלל זכר כשרה לטהרה
שאשתו טהרה את זרעו
(לעיל דף א.)

עז.

ס. בת בנו ובת בן בנו עד סוף כל
ללא חמירא בת חלל מחללה דאמר'
ויקרא ישראל אבל כהן שנשא חללה בתו
ך הא תנא ליה רישא: בת גר וזכר.

וְכָל־אִיכָא לְמִפְיֵיהּ מַה לְדַרְשֵׁי שֶׁבֶן
צִירָתוֹ בְּעִירָתוֹ ב'ל' מִימֵת אִתְּלִי
לֹא אִמְרִין וְנִבְעֵל לִפְסוֹל לֹא יוֹסֵף אִתְּלִי
יִצְרָה עֲבָרִים וּפְסוֹל וְלֹא מִכְרַת מֵהָ
לְנִבְעֵל לִפְסוֹל לֹא יוֹסֵף וְלֹא מִיִּתְּרָה
וְכֵן יוֹסֵף וְחֹדֶר הָרִין וְכֵן וְשֶׁמֶל אֵין כֵּלָן
זֶה שֶׁהוּא ב'ל יֵשׁ שֶׁסִּיכָא (ת"י):
הרי

גר שנשא גיורת בתו פסולה
עד " דורות עד שתהא אמו
זו כשירה לכהונה: גמ' מאי
זו הלן ללאחר שלשה דורות
זן: ישראל שנשא חללה:
נאמר באו: וכל ויחלל ויעו

הגהות מהר"ב

דגשבורג

[רש"י ד"ה והרי אלמנה
ללקות עליה משום
גלה. ג"כ ע"י שער התלך
מה' א"ב הל' י' בד"ה
האלמנה וכו' מ"ש בזה.]

תום' ר"י חזקן

[illegible]

גר שנשא גיורת בתו פסולה עד ' רורות עד שתהא אמו מן כשרה לכהונה: גמ' מאי ה' להלן 'לאחר שלשה רורות לן: ישראל שנשא חללה: נאמר כאן 'ולא יחלל זרעו מה להלן זכרים ולא נקבות ל כ"ג תישתרי מי כתיב בנו יי כתיב לא יחלל זרעו מקיש וולה בת בתו תיתסר אם כן ישראל בתו פסולה: הא תנא לעולם אידי' דתנא "רישא אן בת ישראל מתניש דלא בן יהודה אומר כשם שבני ל מקוה טהרה לחללים מאי יחלל זרעו בעמיו בעם אחד א יחלל זרעו אין לי אלא זרעו לא עבר עבירה מתחלל היא זו יוכיח שעבר עבירה ואין נאמר בהיא שמתחללת בכ"מ וחולל זה שהיה כשר ונתחלל ה' מר מה לזרעו שכן יצירתו כשר ונתחלל תנו רבנן איזו לים אילימא פסולים לו הרי 'תועבה היא היא תועבה ואין היא חללה ככל שגולדה מן גה וגרושה 'זונה דלא גולדה ת שלא היה לה שעת הכושר מר רב יצחק בר אבין ה"ק איזו לפרש מדברי סופרים זונה אלמנה אינו חייב אלא אחת 'אלמנה וגרושה וחללה אחת ואחת זינתה ונתחללה מר אלמנה אלמנה אלמנה י אילימא שבא על אלמנת אמאי אינו חייב אלא אחת הרי

מתני' *בת חלל זכר פסולה מן הכהונה לעולם בִּישְׂרָאֵל שֶׁנֶּשֶׂא חֲלָלָה בְּתוֹ כְּשִׁירָה לְכַהֵנָּה חֵלֶל שֶׁנֶּשֶׂא בֵּת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹ פִּסְוִלָּה לְכַהֵנָּה ¹⁶יִרְבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בֶּן גֵּר זָכֵר בִּבְתֵּי חֵלֶל זָכֵר ¹⁷יִרְבִּי אֵילֵעִזֵּר כֵּן כְּשִׁירָה אוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּשֶׂא גֵיזוּר בְּתוֹ כְּשִׁירָה לְכַהֵנָּה

וגר שנשא בת ישראל בתו כשירה לכהונה א
ללכהונה 'אחד גר ואחד עבדים משוחררים א
מישראל ר' יוס' אומר 'אף גר שנשא גיורת
לעולם מהו דתימא מידי דהוה אמצוי ואדומי
אף כאן נמי לאחר שלשה דורות קא מש
מנא הני מילי אמר ר' יוחנן משום ר' 'שמי
נעמי ונאמר להלן 'לא יטמא בעל בעמיו
אף כאן זכרים ולא נקבות אלא מעתה בת
וזרעו כתיב לא יחלל זרעו בעמיו בת בנו תיש
זרעו לו מה הוא בתו פסולה אף בנו בתו
גיורה שוה מאי אהני ליה: חלל שנשא בת
לילה רישא בת חלל וזכר פסולה מן הכהונה
ישראל שנשא חללה תנא נמי סיפא חלל ש
כריב' דוסתאי בן יהודה דתניא 'רבי דוסתאי
ישראל מקוה מדרה לחלולת כך בנות 'ישר
טעמיה דר' דוסתאי בר' יהודה אמר קרא
הוא דמיחל בשני עממים אינו מיחל תנו רבנן
היה עצמה מנין אמרת קל וחומר מה זרעו
שעברה עבירה אינו דין שמתחללה הוא ע
מתחלל מה להוא שכן אין מתחלל בכל מקום
ותאם נפשך לומר אמר קרא לא יחלל זרעו לא
מאי אם נפשך לומר ובי' תימא איכא לא
כעבירה אמר קרא לא יחלל לא יחולל זה ש
היא חללה כל שנולדה מן הפסולים מאי פ
מחזיר גרושתו 'דפסולה לו 'ובניה כשרים דכת
בניה תועים אמר רב יהודה הבי' קאמר א
פסול כהונה נולדה אין לא נולדה לא 'הרי א
וקא היא חללה אמר רבה ה"ק איזו חללה מזה
כלל כל שנולדה מן פסול כהונה מאי מוזכרת
היא חללה שעיקרה מדבריה תורה ואין צר
שנולדה מן פסולי כהונה ת"ר 'אלמנה א
אחת גרושה גרושה גרושה אינו חייב אלא
זונה 'בזמן שהם כסדר חייב על כל
ונתגרשה ונתאמלה אינו חייב אלא אחת א
אינו חייב אלא אחת האי אלמנה היכי
ראובן ועל אלמנת שמעון ועל אלמנת לוי

ק"ו זה ותבא להכשירה הרי נאך מן
ונתחלה אבל זרעו מעיקרו הוא נפסל
קטף ליה ובי חימא. מעיקרה דדינא
וואפי' הוא ישראל אס ביאתו בעצירה
זייל בעלג וגו'. ונביא נביא. כמו
שמתחלת בדיחתו טוון וזה מביא
מלה בדיחתו. מוורבא. מפרש קמן:
ש מדי' סופיס דקמרא נהא נהא דדיא:
נעשית מלה ע"י דהא נהא דרדוס
שמות של אלמנות: אינו חייב אל
ללה ואח"כ נעבלה לאחר מן הפסוק
ויא מלה לא היא כדלקמן: ונפסא.
ויא מלה אסא. לקמן מפרש טעמא:

זאת אדמו"ר ח'פסל אף כאן: **ואם נפחד לומר**, שזו חשיבה
 ב'עיקר חילול האדמו"ר כאן משמע א'ביאט ע'מלה ש'חיה' כש'
 היה לנו להשיב ב'ק"ו לאדמו"ר נ'כר'ו: קראו: ה'בי'
 ע'ניה' ו'נח'תללה א'כא' למ'שכר מ'לדעו ב'ז' א'פסול'
חזירי גורסו, א'ביע'ר'ת'א' ד'כל' ד'פסול' ד'כתי' ו'גור'ת' מ'
 כ'לומר ב'גוש ע'ניה' ו'דרי א'למנה'. ל'כ"ג ו'גור'ת' ל'כ'ן
 א'לקות ע'ליה' משום ח'לה ד'כל אדמו"ר כ'היה ע'שה א'
 ק'ת' מ'משמעות' המ'קרא ש'כתב ח'לה ו'א' י'קחו ו'א'ן א'ד'ר'ר'ן
 י'ק'ו א'ול' פ'סול ל'כ'היה מ'ד'כר'ב' ו'לא ח'לל' ו'ול' ח'לל ח'לה
 ח'לה: **אלמנה אלמנה אלמנה**, ב'א על א'למנה ש'ב' ב'
 ש'נח'תלמנה ח'חילה ו'נח'תל' לש' ו'גור'ת' ו'נח'תל' ו'כ'ן
 פ'סול' כ'היה ח'לה א'כא' ו'נה' ל'קרא ו'מש'אר א'קור'ים ו'כ'ן
 ב'כ'ן כ'היה ש'חיה' א'כ'היה ע'לוי משום ו'זה: א'יני

נזיר
בכורות (מה, כ) הנושא נשים כעבירה מסול עד שידור
חזר או נתקדשה. היא תועבה. כלומר היא (כ)עושה ע
אלמנה אלמנה אלמנה. בעל אלמנה שיש לה ג' ש

ואם בעל ביאה אסורה שאין הולד ממנו היו הולד חלל. ממדיו נרששו. ששנשא וזל בשום ביאה דמכחי לא יחלל וזרעו הורע הוא מתחלל ולא הוא עצמו. וזמן

שליחתה כעשרה ונתחלקה ע"י אותה ביאה האסורה אב

ט"ו עד וכו' נדר הנאה מיהא עובד עבודה, ואח"כ מה"ד זה שריה כשר ותתחיל כגון